

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הרי שאנסו בית המלך גרנו, אם בחובו - חייב לעשר, אם באנפרות - פטור מלעשר	תא שמע:									⚡		◇	קלא.
שאני התם דקא משתרשי ליה										!			קלא.
אמר לו מכור לי בני מעיה של פרה, והיה בהן מתנות כהונה - נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים, לקח הימנו במשקל - נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים	תא שמע:									⚡			קלא.
אמאי? ליהוי כמזיק מתנות כהונה או שאכלן										⚡			קלא.
שאני התם דאיתנהו בעיניהו										!			קלא.
תשעה נכסי כהן - תרומה, ותרומת מעשר, וחלה, ראשית הגז, ומתנות, והדמאי, והבכורים, והקרן, והחומש	תא שמע:									⚡			קלא.
למאי, לאו להוציאן בדינין?										⚡			קלא.
למא אמרו נכסי כהן - שקונה בהן עבדים וקרקעות ובהמה טמאה, ובעל חוב נוטלן בחובו, ואשה בכתובתה, וספר תורה.	לא, לכדתנן:									!			קלא.
ההוא ליואה דהוה חטף מתנתא, אתו אמרו ליה לרב												○	קלא.
אמר להו לא מסתייה דלא שקלינן מיניה אלא מיחטף נמי חטיף?	[רב]											■	קלא.
ורב, אי איקרו עם - משקל נמי לשקול מינייהו, אי לא איקרו עם - רחמנא פטרינהו												⚡	קלא.
מספקא ליה אי איקרו עם אי לא איקרו עם	[רב]									!			קלא.
יתיב רב פפא וקאמר לה להא שמעתא	[רב פפא]											■	קלא.
ארבע מתנות עניים שבכרם: הפרט והעוללות והשכחה והפאה, ושלוש שבתבואה: הלקט והשכחה והפאה, שנים שבאילן: השכחה והפאה, כולן אין בהם טובת הגאה לבעלים, ואפילו עני שבישראל מוציאין מידו מעשר עני המתחלק בתוך ביתו יש בו טובת הגאה לבעלים, ואפ"י עני שבישראל מוציאין אותו מידו	אייתיביה רב אידי בר אבין לרב פפא:									⚡			קלא.
ושאר מתנות כהונה, כגון הזרוע והלחיים והקבה - אין מוציאין אותן לא מכהן לכהן, ולא מלוי ללוי.										⚡			קלא.
ארבע מתנות שבכרם: הפרט והעוללות והשכחה והפאה, דכתיב: (ויקרא י"ט) וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט, וכתיב: (דברים כ"ד) כי תבצור כרמך לא תעולל אחריו										⚡			קלא.
אחריו - זו שכחה	רבי לוי:									⚡			קלא.
פאה - גמר אחריו אחריו מזית, דכתיב: (דברים כ"ד) כי תחבוט זיתך לא תפאר אחריו										⚡			קלא.
שלא תטול תפירתו ממנו.	ותנא דבי ר' ישמעאל:									⚡			קלא.
שלושה שבתבואה: הלקט השכחה והפאה, דכתיב: (ויקרא כ"ג) ובקוצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקוצרך ולקט קצירך וגו' (דברים כ"ד) כי תקצור קצירך בשדך ושכחת עומר בשדה.										⚡			קלא.
שנים שבאילן: השכחה והפאה, דכתיב: (דברים כ"ד) כי תחבוט זיתך לא תפאר אחריו										⚡			קלא:
שלא תטול תפירתו ממנו	ותנא דבי ר' ישמעאל:									⚡			קלא:
אחריו - זה שכחה.										⚡			קלא:
וכולן אין בהן טובת הגאה לבעלים										■			< קלא:
מאי טעמא?										^			קלא:
עזיבה כתיבא בהו										!			קלא:
ואפ"י עני שבישראל מוציאין אותו מידו												■	< קלא:
דכתיב: ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם - להזהיר עני על שלו.												■	קלא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומעשר עני המתחלק בתוך הבית יש בו טובת הנאה לבעלים												קלא: <
מאי טעמא?												קלא: ^
נתנה כתיבא ביה												קלא: ! ◊
ואפ' עני שבישראל מוציאין אותו מידו												קלא: ◊ <
גמר לגר מהתם, מה להלן - מוזהר עני על שלו, אף כאן - מוזהר עני על שלו.	דאמר רבי אילעא:											קלא: ◊
ושאר מתנות כהנה כגון הזרוע והלחיים והקבה אין מוציאין אותן לא מכהן לכהן ולא מלוי ללוי												קלא: ◊ <
הא מלוי לכהן מוציאין												קלא: ◊
אלמא איקרו עם												קלא: ◊
כגון הזרוע, ולא זרוע ומאי ניהו - מעשר ראשון												קלא: ◊ !
מעשר ראשון, דלוי הוא												קלא: ◊
כרבי אלעזר בן עזריה												קלא: ◊ !
תרומה - לכהן, מעשר ראשון - ללוי דברי ר' עקיבא	דתניא: [רבי עקיבא]											קלא: ◊ !
אף לכהן	רבי אלעזר בן עזריה:											קלא: ◊ !
אימר דאמר ר' אלעזר בן עזריה אף לכהן, לכהן ולא ללוי מי אמר?												קלא: ◊
אין, לבתר דקנסינהו עזרא												קלא: ◊ !
אימר דקנסינהו עזרא - דלא יהבינן להו, משקל מינייהו מי אמר?												קלא: ◊
אלא, כגון זרוע ולא זרוע, ומאי ניהו - ראשית הגז.												קלא: ◊ !
זה הכלל: כל דבר שהוא בקדושה, כגון תרומה ותרומת מעשר וחלה - מוציאין אותו מידם, וכל דבר שאינו בקדושה, כגון הזרוע והלחיים והקבה - אין מוציאין אותו מידם	ת"ש:											קלא: ◊
כגון זרוע ולא זרוע, ומאי ניהו - מעשר ראשון, ולבית דקנסינהו עזרא												קלא: ◊ !
השוחט לכהן ולעובד כוכבים - פטור מן המתנות	ת"ש:											קלא: ◊
הא ללוי ולישראל חייב												קלא: ◊
לא תימא הא ללוי ולישראל חייב, אלא אימא: הא לישראל חייב												קלא: ◊ !
אבל ללוי מאי - פטור, אי הכי, ליתני, השוחט ללוי ולעובד כוכבים פטור מן המתנות												קלא: ◊
השוחט לכהן ולעובד כוכבים - פטור מן המתנות, ללוי ולישראל - חייב	ועוד, הא תניא:											קלא: ◊
תיובתא דרב												קלא: ◊
תנאי היא	אמר לך רב:											קלא: ◊ !
(ויקרא ט"ו) וכפר את מקדש הקדש - זה לפני ולפנים, אהל מועד - זה היכל, מזבח - כמשמעו, יכפר - אלו עזרות, כהנים - כמשמעו, עם הקהל - אלו ישראל, יכפר - אלו הלויים	דתניא:											קלא: ◊ !
יכפר - אלו עבדים	ותניא אידך:											קלא: ◊ !
מאי לאו בהא קמפילגי, דמר סבר איקרו עם, ומר סבר לא איקרו עם.												קלא: ◊ !

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ורב, אי סבירא ליה כהאי תנא - לימא, ואי סבירא ליה כהאי תנא - לימא											ז	קלא:			
מספקא ליה, אי כהאי תנא אי כהאי תנא.												◇	קלא:		
הלכתא כוותיה דרב, והלכתא כוותיה דרב חסדא.	דרש מרימר:											■	◇	קלא:	
עולא הוה יהיב מתנתא לכהנתא	[עולא]											○	◇	קלא:	
מנחת כהנת - נאכלת, מנחת כהן - אינה נאכלת	איחיביה רבא לעולא:											■	◇	קלא:	
ואי אמרת כהן ואפילו כהנת והכתיב: (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל												ז	◇	קלא:	
רבי, מטונגן אהרן ובניו כתובין בפרשה.	אמר ליה: [עולא]											!	◇	קלא:	
כהן ולא כהנת, וילמוד סתום מן המפורש	דבי רבי ישמעאל תנא:											■	◇	קלב.	
כהן ואפילו כהנת, הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.	דבי ר' אליעזר בן יעקב תנא:											■	◇	קלב.	
רב כהנא אכל בשביל אשתו	[רב כהנא]											○	◇	קלב.	
רב פפא אכל בשביל אשתו	[רב פפא]											○	◇	קלב.	
רב יימר אכל בשביל אשתו	[רב יימר]											○	◇	קלב.	
רב אידי בר אבין אכל בשביל אשתו	[רב אידי בר אבין]											○	◇	קלב.	
הלכתא כוותיה דרב, והלכתא כוותיה דרב חסדא, והלכתא כוותיה דרב אדא בר אהבה	רבינא, אמר לי מרימר:												■	◇	קלב.
לויה שילדה - בנה פטור מחמש סלעים.	[רב אדא בר אהבה]												■	◇	קלב.
הזרוע והלחיים והקבה נוהגים בכלאים ובכוי	תנו רבנן: [רבנן]												◆	◇	קלב.
כלאים הבא מן העז ומן הרחל - חייב במתנות, מן הכוי - פטור מן המתנות	רבי אליעזר:												◆	◇	קלב.
מכדי ק"ל דלענן כסוי הדם ומתנות לא משכחת ליה אלא בצבי הבא על התישה, ובין לרבי אליעזר בין לרבנן - מספקא להו אי חוששין לזרע האב אי אין חוששין, ובשה - ואפילו מקצת שה, קמיפלגי:													ז	◇	קלב.
שה - ואפי' מקצת שה	מר סבר: [רבנן]												◆	◇	קלב.
שה ואפילו מקצת שה - לא אמרינן	ומר סבר: [רבי אליעזר]												◆	◇	קלב.
בשלמא ר' אליעזר דפטור, קסבר: שה ולא מקצת שה, אלא לרבנן, נהי נמי דקסברי שה ואפילו מקצת שה, פלגא לשקול, ואידך פלגא לימא ליה אייתי ראיא דאין חוששין לזרע האב - ושקול													ז	◇	קלב.
מאי חייב נמי דקא אמר - חייב בהצי מתנות	רב הונא בר חייא:												!	◇	קלב.
כוי יש בו דרכים שוין לבהמה, ויש בו דרכים שוין לחיה, ויש בו דרכים שוין לחיה ולבהמה, כיצד: חלבו אסור - כחלב בהמה, ודמו חייב לכסות - כדם החיה, דרכים שוין לבהמה ולחיה - שדמו וגידו אסורין כבהמה וחיה, וחייב בזרוע ולחיים והקבה	מתבי רבי זורא: [רבנן]												◆	◇	קלב.
רבי אליעזר פוטר	[רבי אליעזר]												◆	◇	קלב.
ואם איתא, חייב בהצי מתנות מבעי ליה													ז	◇	קלב.
אידי דתנא חלבו ודמו דלא מתני חצי חצי, משום הכי לא קא תני חצי.													!	◇	קלב.
כוי לרבנן חייב בכלהו מתנות	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:												ז	◇	קלב.
שור, מה ת"ל (דברים י"ח) אם שור - לרבות את הכלאים, שה, מה ת"ל (דברים י"ח) אם שה - לרבות את הכוי	דתניא:												■	◇	קלב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ורבי אליעזר, האי אם למה ליה?									ז			קלב.		
מיבעי ליה לחלק	[רבי אליעזר]								!		◇	קלב.		
ורבנן לחלק מנא להו?									ז			קלב.		
נפקא להו (דברים י"ח) מאת זובחי הזבח	[רבנן]								!		◇	קלב.		
ור' אליעזר האי מאת זובחי הזבח מאי עביד ליה?									ז			קלב.		
מבעי ליה לכדרבא	[רבי אליעזר]								!		◇	קלב.		
הדין - עם הטבח.	דאמר רבא:								!		◇	קלב.		
בכור שנתערב במאה, בזמן שמהא שוחטין את כולן - פטרים את כולן, אחד שוחט את כולן - פטרים לו אחד.												מ		
השוחט לכהן ולעובד כוכבים - פטור מן המתנות, והמשתתף עמהן - צריך שירשום, ואם אמר, חוץ מן המתנות - פטור מן המתנות.												קלב.		
אמר מכור לי בני מעיה של פרה והיו בהן מתנות - נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים, לקחן הימנו במשקל - נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים.												קלב.		
ואמאי? יבא עליו כהן משני צדדין, ולימא ליה: אי בכור הוא - כוליה דידי הוא, ואי לא בכור הוא - הב לי מתנתא?											ז	קלב.		
בבא לדידי כהן, ומכרו לישראל במומו.	רב אושעיא:								!		◇	קלב:		
השוחט לכהן ולעובד כוכבים פטור מן המתנות.												<		
וליתני: כהן ועובד כוכבים פטורין מן המתנות											ז	קלב:		
זאת אומרת: הדין - עם הטבח.	רבא:								!		◇	קלב:		
(דברים י"ח) מאת העם - ולא מאת הכהנים, כשהוא אומר (דברים י"ח) מאת זובחי הזבח הוי אומר: אפילו טבח כהן במשמע.	דרש רבא:										■	◇	קלב:	
אושפזיזכניה דר' טבלא כהן הוה, והוה דחיק ליה מלתא, אתא לקמיה דרבי טבלא											○	◇	קלב:	
אמר ליה: זיל אישתתף בהדי טבחי ישראל, דמגו דמפטרי ממתנתא משתתפי בהדך	[רבי טבלא]										■	◇	קלב:	
חייביה רב נחמן	[רב נחמן]										■	◇	קלב:	
אמר ליה: והא רבי טבלא פטרן											○	קלב:		
אמר ליה: זיל אפיק, ואי לא - מפקינא לך ר' טבלא מאונך	[רב נחמן]										○	קלב:		
אזל ר' טבלא קמיה דרב נחמן, א"ל: מ"ט עביד מר הכי?	[רבי טבלא]										ז	◇	קלב:	
כהן טבח - שטים ושלוש שבתות פטור מן - המתנות, מכאן ואילך - חייב במתנות	א"ל: דכי אתא ר' אחא בר חנינא מדרומא אמר, ר' יהושע בן לוי זקני דרום אמר:								!		◇	קלב:		
אמר ליה: ולעביד ליה מר מיהת כר' אחא בר חנינא											○	קלב:		
א"ל: הני מילי - דלא קבע מסכתא, אבל הכא - הא קבע מסכתא.	[רב נחמן]										■	◇	קלב:	
האי כהנא דלא מפריש מתנתא - ליהוי בשמתא דאלהי ישראל	רב חסדא:											■	◇	קלב:
הני טבחי דהוצל קיימי בשמתא דרב חסדא הא עשרים ותרתי שנין	רבה בר רב שילא:										○	◇	קלב:	
למאי הלכתא?											ז	קלב:		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אילימא דתו לא משמתינן להו												!	קלב:		
במה דברים אמורים במצות לא תעשה, אבל במצות עשה, כגון: אמרים לו עשה סוכה ואינו עושה, לולב ואינו עושה, עשה ציצית ואינו עושה - מכין אותו עד שתצא נפשו	והא תניא:											ז	קלב:		
אלא, דקנסינן להו בלא אתרייטא												!	קלב:		
כי הא דרבא קניס אטמא	[רבא]											■	קלב:		
רב נחמן בר יצחק קניס גלימא.	[רב נחמן בר יצחק]											■	קלב:		
זרוע - לאחד, וקבה - לאחד, לחיים - לשניים	רב חסדא:												◇	קלב:	
במערבא פלגינן להו גרמא גרמא	איני, והא כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר:											ז	◇	קלב:	
התם בדתורא.												!	◇	קלב:	
אסור לאכול מבהמה שלא הורמה מתנותיה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												■	◇	קלב:
כל האוכל מבהמה שלא הורמה מתנותיה - כאילו אוכל טבלים	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												■	◇	קלב:
ולית הלכתא כוותיה.													■	◇	קלב:
מתנות כהונה אין נאכלות אלא צלי, ואין נאכלות אלא בהרדל, מאי טעמא - אמר קרא (במדבר י"ח) למשחה - לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלים.	רב חסדא:												■	◇	קלב:
עשרים וארבע מתנות כהונה, כל כהן שאינו בקי בהן - אין נותנין לו מתנה	ואמר רב חסדא:												■	◇	קלב:
ולאו מילתא היא													■	◇	קלב:
כל כהן שאינו מודה בעבודה - אין לו חלק בכהונה, שנאמר (ויקרא ז) המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה, אין לי אלא זה בלבד, מניין לרבות חמש עשרה עבודות, כגון: הציציות והבלילות והפתיתות והמליחות, תנופות והגששות והקמיצות, הקטרות והמליקות וקבלות, הזאות, והשאקת סוטה, ועריפת עגלה ערופה, וטהרת מצורע, ונשיאות כפים בין מבפנים בין מבחוץ - תלמוד לומר מבני אהרן עבודה האמורה לבני אהרן, וכל כהן שאינו מודה בה - אין לו חלק בכהונה	דתניא, רבי שמעון:												■	◇	קלב:
טעמא - דאינו מודה בה, הא מודה בה - אע"ג דאינו בקי בהן.													■	◇	קלב:
חוטין שבלחי אסורים, וכל כהן שאינו יודע לישלן אין נותנין לו מתנה	ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:												■	◇	קלב:
ולא היא, אי בטוויא - מידב דייבי, ואי לקדרה אי דמיחתך להו ומלח להו - מידב דייבי.													■	◇	קלב:
האי כהנא דחטיף מתנתא, חבובי קא מחבב מצוה, או זלזולי קא מזלזל במצוה?	רבא, בדק לן רב יוסף:												^	◇	קלב:
(דברים י"ח) ונתן - ולא שיטול מעצמו.	ופשטנא ליה:												!	◇	קלב:
מריש הוה חטיפנא מתנתא, אמינא - חבובי קא מחביבנא מצוה, כיון דשמענא להא ונתן - ולא שיטול מעצמו, מיחטף לא חטיפנא, מימר אמרי הבו לי וכיון דשמענא להא	אביי:												○	◇	קלב:
(שמואל א' ח) ויטו אחרי הכצע, ר' מאיר אומר: בני שמואל חלקם שאלו בפייהם	דתניא:												○	◇	קלב:
מימר נמי לא אמינא, ואי יהבו לי שקילנא כיון דשמענא להא													○	◇	קלב:
הצנועים מושכין את ידיהם, והגרגרנים חולקים	דתניא:												○	◇	קלב:
משקל נמי לא שקילנא, לבר ממעלי יומא דכיפורי - לאחזוקי נפשאי בכהני													○	◇	קלב:
ולפרוס ידיה?													ז	◇	קלב:
אנסייה ליה עידיניה.													!	◇	קלב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי כהנא דאית ליה צורבא מרבנן בשבבותיה ודחיקא ליה מילתא - ליזכי ליה מתנתא, ואף על גב דלא אתי לידיה במכרי כהונה ולייה.	רב יוסף:											◊	קלג.
רבא ורב ספרא איקלעו לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר אדא, ואמרי לה לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר בזנא, עביד להו עגלא תילתא	[רבא ורב ספרא]											◊	קלג.
א"ל רבא לשמעיה: זכי לן מתנתא, דבעינא למיכל לישנא בחדלא	[רבא]											◊	קלג.
זכי ליה												◊	קלג.
רבא אכל, ורב ספרא לא אכל												◊	קלג.
אקריוה לרב ספרא בחלמא: (משלי כ"ה) מעדה בגד ביום קרה חומץ על נתר ושר בשירים על לב רע	[רב ספרא]											◊	קלג.
אתא לקמיה דרב יוסף, א"ל: דלמא משום דעברי אשמעתא דמר אקרין הכי?	[רב ספרא]											◊	קלג.
כי אמרי אנא - באחר, שמעא - בעל כרחיה מזכי, וכי אמרי אנא - למאן דלא אפשר ליה, הא - אפשר ליה	אמר ליה: [רב יוסף]											◊	קלג.
ואלא מ"ט אקרין הכי?	[רב ספרא]											◊	קלג.
כלפי רבא	[רב יוסף]											◊	קלג.
ולקרין לרבא?												◊	קלג.
רבא נזוף הוה.												◊	קלג.
ופשטיה דקרא במאי כתיב?	אביי לרב דימי:											◊	קלג.
בשונה לתלמיד שאינו הגון	א"ל: [רב דימי]											◊	קלג.
כל השונה לתלמיד שאינו הגון נופל בגיהנם, שנאמר (איוב כ) כל חושך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נופח ירע שריד באהלו, ואין שריד אלא ת"ח. שנאמר (יואל ג) ובשרידים אשר ה' קורא.	דאמר רב יהודה אמר רב:											◊	קלג.
כל השונה לתלמיד שאינו הגון כזורק אבן למרקוליס, שנאמר (משלי כ"ו) כצורר אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד וכתיב: (משלי י"ט) לא נאווה לכסיל תענוג.	רבי זירא אמר רב:											◊	קלג.
והמשתתף עמהן צריך לרשום.												◊	קלג.
ואפילו עם העובד כוכבים?												◊	קלג.
המשתתף עם כהן - צריך לרשום, והמשתתף עם העובד כוכבים ופסולי המוקדשים - אין צריך לרשום	ורמינהו:											◊	קלג.
הכא במאי עסקינן - דיתבי עובד כוכבים אמסחתא												◊	קלג:
דכותה גבי כהן דיתבי אמסחתא, אמאי צריך לרשום?												◊	קלג:
דאמרי בשרא קא זבין												◊	קלג:
אי הכי, עובד כוכבים נמי אמרי בשרא קא זבין												◊	קלג:
אלא הכא במאי עסקינן - דיתבי עובד כוכבים אכספתא												◊	קלג:
דכותה גבי כהן דיתבי אכספתא, אמאי צריך לרשום?												◊	קלג:
אמרי המוני הימניה												◊	קלג:
עובד כוכבים נמי אמרי המוני הימניה												◊	קלג:
אין אמונה בעובד כוכבים												◊	קלג:
איבעית אימא: סתם עובד כוכבים מפעא פעי.												◊	קלג:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ופסולי המוקדשין - אין צריך לרשום	אמר מר:											◇	קלג: <
אלמא מוכחא מלתא												ז	קלג:
פסולי המוקדשין נמכרים באטליו, ונשחטים באטליו, ונשקלים בליטרא	והא אנן תנן:											ז	קלג:
באותן הנמכרים בתוך הבית.	תרגמא רב אדא בר אהבה קמיה דרב פפא:											!	קלג:
שותף בראש - פטור מן הלחי, שותף ביד - פטור מן הזרוע, שותף בבני מעיין - פטור מן הקבה	רב הונא:											◆	קלג:
אפי' שותף באחת מהן פטור מכולן	חייא בר רב:											◆	קלג:
הראש שלי וכולה שלך, ואפי' אחד ממאה בראש - פטור, היד שלי וכולה שלך, אפי' אחד ממאה ביד - פטור, בני מעיין שלי וכולה שלך, אפי' אחד ממאה בהן - פטור	מיתיבי:											ז	קלג:
מאי לאו פטור - מן הלחי, וחייב בכולן, פטור מן הזרוע וחייב בכולן, פטור מן הקבה וחייב בכולן												ז	קלג:
לא, פטור מכולן												!	קלג:
וליתיני פטור מכולן												ז	קלג:
הראש שלי וכולה שלך, אפי' אחד ממאה בראש - פטור מן הלחי וחייב בכולן	ועוד, תניא:											ז	קלג:
תיובתא דחייא בר רב תיובתא.												■	קלג:
הא מתניתא אטעיתיה לחייא בר רב	רב חסדא:											■	קלג:
עשרים וארבע מתנות כהונה הן, וכולן ניתנו לאהרן ולבניו בכלל ופרט וברית מלח, כל המקיימן כאילו קיים בכלל ופרט וברית מלח, וכל העובר עליהן כאילו עובר על בכלל ופרט וברית מלח. ואלו הן: עשר במקדש, וארבע בירושלים, ועשר בגבולים	דתניא:											■	קלג:
עשר במקדש: חטאת, וחטאת העוף, אשם ודאי, ואשם תלוי, וחבי שלמי צבור, ולוג שמן של מצרע, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, ומנחת העומר												■	קלג:
וארבע בירושלים: הבכורה, והבכורים, ומורם מן התודה ומאיל נזיר, ועורות קדשים												■	קלג:
ועשר בגבולים: תרומה, ותרומת מעשר, וחלה, וראשית הגז, ומתנות, ופדיון הבן, ופדיון פטר חמור, ושדה אחוזה, ושדה חרמים, וגזל הגר.												■	קלג:
מדקא חשיב להו למתנות כחדא - חדא ניהו	הוא סבר: [חייא בר רב]											■	קלג:
ולא היא, אטו מורם מתודה ואיל נזיר דקא חשיב להו כחדא, משום דחדא ניהו? אלא, כיון דדמיין להדדי - חשיב להו כחדא, ה"נ, כיון דדמיין להדדי - חשיב להו כחדא.												ז	קלג:
הראש שלך וכולה שלי, מהו? בתר חיובא אזלינן - וחויבא גבי ישראל הוא, או דלמא בתר עיקר בהמה אזלינן, ועיקר בהמה דכהן הוא?	איבעיא להו:											^	קלג:
עובד כוכבים וכהן שמסרו צאנם לישראל לגזוז - פטור, הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים - פטור מראשית הגז, וזה חומר בזרוע ובלחיים ובקבה יותר מראשית הגז	ת"ש:											■	קלג:
ש"מ: בתר חיובא אזלינן, שמע מינה.												■	קלג:
ואם אמר לו חוץ מן המתנות פטור מן המתנות.												■	קלג: <
על מנת שהמתנות שלי - נתן לכל כהן שירצה	ורמינהו:											ז	קלד:
על מנת אחוז קא רמית? חוץ - שיורא, על מנת - לאו שיורא												!	קלד:
על מנת שהמתנות שלי - המתנות שלך	ורמינהו:											ז	קלד:
בהא פליגי, מר סבר: על מנת - שיורא הוא, ומר סבר: על מנת - לאו שיורא הוא.												■	קלד:
אמר לו מכור לי בני מעיה וכו'.												■	קלד: <

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אין מביאין תרומה לא מגורן לעיר ולא ממדבר ליישוב, ואם אין שם כהן - שוכר פרה ומביאה, מפני הפסד תרומה	מיתבי:								⚡			◇	קלד:		
שאני תרומה - דטבלה, ולא סגיא דלא מפריש לה									!				◇	קלד:	
והרי מתנות דלא טבלי									⚡				קלד:		
מקום שנהגו למלוג בעגלים לא יפשיט את הזרוע, להפשיט את הראש - לא יפשיט את הלחי, ואם אין שם כהן - מעלין אותן בדמים ואוכלין, מפני הפסד כהן	ותניא:								⚡	■			קלד:		
שאני מתנות כהונה - דנתינה כתיבא ביה									!				קלד:		
השתא דאתית להכי, תרומה נמי: נתינה כתיבא ביה									!				◇	קלד:	
ואלא תעזוב יתירא למה לי?									⚡				◇	קלד:	
המפקיר את כרמו, ולשחר השכים ובצרו - חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפאה, ופטור מן המעשרות.	לכדנתיא:								!				◇	קלד:	
ההוא שקא דדינרי דאתא לבי מדרשא, קדים רבי אמי וכהה בהן	[רבי אמי]											○	◇	קלד:	
והיכי עביד הכי? והא כתיב ונתן - ולא שיטול מעצמן												⚡	◇	קלד:	
רבי אמי נמי לענייני זכה בהן												!	◇	קלד:	
ואיבעית אימא: אדם חשוב שאני												!	◇	קלד:	
(ויקרא כ"א) והכהן הגדול מאחיו - שיהא גדול מאחיו בנוי בחכמה ובעושר	דתניא:											!	◇	קלד:	
מנין שאם אין לו שאחיו הכהנים מגדלין אותו - תלמוד לומר: והכהן הגדול מאחיו - גדלוה משל אחיו.	אחרים:											!	◇	קלד:	
איזהו הזרוע - מן הפרק של ארכובה עד כף של יד, והוא של נזיר וכנגדו ברגל שוק													■	קלד:	
שוק מן הפרק של ארכובה עד סוכך של רגל.	[רבי יהודה]												■	קלד:	
אי זהו לחי - מן הפרק של לחי עד פיקה של גרגרת.													■	קלד:	
(דברים י"ח) הזרוע - זה זרוע ימין, אתה אומר זה זרוע ימין, או אינו אלא זרוע שמאל? ת"ל: הזרוע	ת"ר:												■	◇	קלד:
מאי תלמודא?													^	קלד:	
הירך - המיומנת שבירך	כדאמר רבא:												!	◇	קלד:
הכא נמי: הזרוע - המיומן שבורוע.													!	קלד:	
והלחיים למאי אתא?													^	◇	קלד:
להביא צמר שבראש כבשים, ושער שבזקן תיישים.													!	◇	קלד:
והקבה למאי אתא?													^	◇	קלד:
להביא חלב שעל גבי הקבה, וחלב שבתוך הקבה													!	◇	קלד:
כהנים נהגו בו עין יפה ונתנוהו לבעלים	דאמר ר' יהושע:												!	◇	קלד:
טעמא - דנהגו, הא לא נהגו - דידיה הוא.													!	קלד:	
הזרוע כנגד היד, וכן הוא אומר (במדבר כ"ה) ויקח רומח בידו, ולחיים כנגד תפלה, וכן הוא אומר (תהלים קו) ויעמוד פנחס ויפלל, קבה כמשמעה, וכן הוא אומר (במדבר כ"ה) ואת האשה אל קבתה.	דורשי המורות היו אומרים:												■	◇	קלד:
(ויקרא ז) שוק הימין אין לי אלא שוק הימין, זרוע מוקדשין מנין - ת"ל: (ויקרא ז) תרומה, זרוע חולין מנין - ת"ל: תתנו.	ותנא מייתי לה מהכא:												■	◇	קלד:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מקרא-key :
---	-----------------

Talmud Navigator

חולין-הזרוע והלחיים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קלד:
איזהו לחי - מן הפרק של לחי ועד פיקה של גרגרת.													< קלד:
נוטלה ובית שחיטה עמה	והתניא:												◊ קלד:
לא קשיא, הא רבנן והא רבי חנינא בן אנטיגנוס													! קלד:
מוגרמת פסולה	דתניא: [רבנן]												◊ ! קלד:
על מוגרמת שהיא כשרה	העיד רבי חנינא בן אנטיגנוס:												◊ ! קלד:
איבעית אימא: הא והא רבנן, ומאי עמה - עמה דבהמה.													! קלד:
הדרן עלך הזרוע והלחיים													◊

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- story- מעשה- O
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- proof- ראיה-

מקרא-key:

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראשית הגז נוהג בארץ ובחול, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין אבל לא במוקדשים.												■
חומר בורוע ולחיים ובקבה מראשית הגז, שהזרוע והלחיים והקבה נוהגין בבקר ובצאן, במרובה ובמועט, וראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלות, ואינו נוהג אלא במרובה.												■
וכמה הוא מרובה?												▲
שתי רחלות, שנאמר (ישעיהו ז) יהיה איש עגלת בקר ושתי צאן	בית שמאי:									◆	!	◇
חמש, שנאמר (שמואל א' כ"ה) חמש צאן עשויות	בית הלל:									◆	!	◇
חמש רחלות גוזזות מנה מנה ופרס - חייבות בראשית הגז	רבי דוסא בן הרכינס:											◆
חמש רחלות גוזזות כל שהן.	חכמים:											◆
וכמה נותנין לו - משקל חמש סלעים ביהודה, שהן עשר סלעים בגליל, מלובן ולא צואי, כדי לעשות ממנו בגד קטן, שנאמר (דברים י"ח) תתן לו - שיהא בו כדי מתנה.												■
לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו - פטור, לבנו ולא צבעו - חייב.												■
הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים - פטור מראשית הגז, הלוקח גז צאנו של חבירו, אם שויר - המוכר חייב, לא שויר - הלוקח חייב												■
היו לו שני מינים שחופות ולבנות, מכר לו שחופות אבל לא לבנות, זכרים אבל לא נקבות - זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו:												■
במוקדשין מאי טעמא לא?												▲
אמר קרא: (דברים י"ח) צאנך - ולא צאן הקדש												!
טעמא דכתב רחמנא צאנך, הא לאו הכי הוה אמינא קדשים חייבים בראשית הגז? הא לאו בני גזיה נינהו, דכתיב: (דברים ט"ו) ולא תגזו בכור צאנך												⚡
אי בקדשי מזבח - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - בקדשי בדק הבית												!
קדשי בדק הבית אסורים בגזיה ועבודה	והאמר ר"א:											⚡
מדרבנן												!
סלקא דעתך אמינא: הואיל ומדאורייתא בני גזיה נינהו, היכא דגזו ליה - ליתבי ליה												!
והא קדיש לה												⚡
סד"א: לפרוק וליתבי - ליה												!
והא בעי העמדה והערכה, הניחא למאן דאמר קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה, אלא למ"ד היו מאי איכא למימר?												⚡
הכא במקדיש בהמתו לבדק הבית חוץ מגזויותיה, סד"א: ליגזו וליתבי ליה, אמר קרא צאנך - ולא צאן של הקדש	רבי מני בר פטיש משום רבי ינאי:											!
אי הכי, קדשי מזבח נמי												⚡
כחשי קדשי												!
בדק הבית נמי כחשי												⚡
דאמר חוץ מגזיה וכחשיה קדשי												!
מזבח נמי, דאמר חוץ מגזיה וכחשיה												⚡
אפ"ה - פשטה קדושה בכלה												!
ומנא תימרא												⚡

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> מימרא-statement ■ קושיא-challenge † שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■ </p>
--	---

מקרא-key:

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלא במקדשין האומר רגלה של זו עולה - כולה עולה	דאמר רבי יוסי:	!	■									◊	קלה.
ואפ"ל ר"מ דאמר אין כולה עולה		!	■									◊	קלה.
הני מילי דאקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל הקדיש דבר שהנשמה תלויה בו - קדשה.		!										◊	קלה.
במקדיש גזיה עצמה, סד"א: ליגזוז וליפרוק וליתיב ליה, אמר קרא (דברים י"ח) גז צאנך תתן לו - מי שאין מחוסר אלא גזיה ונתינה, יצא זה שמחוסר גזיה פדייה ונתינה.	רבי:					!						◊	קלה.
אלא צאנך למאי אתא?						ז						◊	קלה.
בהמת השותפים חייב בראשית הגז	לכדנאי: [רבנן]	♦	■	!								◊	קלה.
פטר	רבי אלעאי:	♦	■	!								◊	קלה.
מ"ט דר' אלעאי						^							קלה.
אמר קרא צאנך - ולא של שותפות	[רבי אלעאי]	!										◊	קלה.
ורבנן						ז							קלה.
למעוטי שותפות עובד כוכבים	[רבנן]	!										◊	קלה.
ור' אלעאי - שותפות עובד כוכבים מנא ליה?						ז							קלה.
נפקא ליה מרישא דקרא (דברים י"ח) ראשית דגנך - ולא שותפות עובד כוכבים	[רבי אלעאי]	!										◊	קלה.
ורבנן						ז							קלה.
ראשית הפסיק הענין	[רבנן]	!										◊	קלה.
ור' אלעאי						ז							קלה.
וי"ו הדר ערביה	[רבי אלעאי]	!										◊	קלה.
ורבנן						ז							קלה:
לא נכתוב רחמנא לא וי"ו ולא ראשית	[רבנן]	!										◊	קלה:
ורבי אלעאי						ז							קלה:
אידי דהאי קדושת דמים והאי קדושת הגוף פסיק להו, והדר ערבי להו.	[רבי אלעאי]	!										◊	קלה:
ואיבעית אימא: שותפות עובד כוכבים בתרומה רבנן חיובי מחייבי		!										◊	קלה:
ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות - טבל וחולין מעורבים זה בזה דברי רבי	דנאי: [רבי]	!	■	♦								◊	קלה:
של ישראל - חייב, ושל עובד כוכבים - פטר	רבן שמעון בן גמליאל:	!	■	♦								◊	קלה:
עד כאן לא פליגי, אלא דמר סבר יש ברירה ומר סבר אין ברירה, אבל שותפות דעובד כוכבים - דברי הכל חייבת.		!											קלה:
ואי בעית אימא: תרויהו לר' אלעאי מצאנך נפקא, שותפות דעובד כוכבים מאי טעמא - דלא מיחדא ליה, לישראל נמי - לא מיחדא ליה		!										◊	קלה:
ורבנן						ז							קלה:
עובד כוכבים לאו בר חיובא הוא, ישראל בר חיובא הוא.	[רבנן]	!										◊	קלה:
מודה רבי אלעאי בתרומה, אע"ג דכתיב (דברים י"ח) דגנך - דידך אין דשותפות לא, כתב רחמנא תרומתיכם אלא דגנך למה ליה? למעוטי שותפות עובד כוכבים.	רבי:										■	◊	קלה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חלה אע"ג דכתיב ראשית, ואיכא למימר: נילף ראשית ראשית מראשית הגז, מה להלן - דשותפות לא, אף כאן - דשותפות לא, כתב רחמנא (במדבר ט"ו) עריסותיכם	[רבא]											◊	קלה:	
אלא טעמא דכתיב עריסותיכם הא לאו הכי הוה אמינא: נילף ראשית ראשית מראשית הגז - אדרבה, נילף מתרומה?												⚡	קלה:	
ה"נ, אלא עריסותיכם למה לי? כדי עריסותיכם.												!	קלה:	
פאה אע"ג דכתיב שדך - דידך אין שותפות לא, כתב רחמנא (ויקרא י"ט) ובקצרכם את קציר ארצכם, אלא שדך ל"ל? למעוטי שותפות עובד כוכבים.	[רבא]												◊	קלה:
בכורה אע"ג דכתיב (דברים ט"ו) כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך דידך אין דשותפות לא, כתב רחמנא (דברים י"ב) ובכורות בקרכם וצאנכם, אלא בקרך וצאנך למה לי? למעוטי שותפות עובד כוכבים.	[רבא]												◊	קלה:
מזוזה אף על גב דכתיב (דברים ו) ביתך - דידך אין שותפות לא, כתב רחמנא (דברים י"א) למען ירבו ימיכם וימי בניכם, ואלא ביתך למאי אתא? לכדרבה	[רבא]												◊	קלה:
דרך ביאתך, מן הימין.	דאמר רבה:												◊	קלו.
מעשר אע"ג דכתיב מעשר דגנך - דילך אין דשותפות לא, כתב רחמנא מעשרותיכם, אלא מעשר דגנך למאי אתא? למעוטי שותפות דעובד כוכבים.	[רבא]												◊	קלו.
מתנות אע"ג דכתב רחמנא ונתן איכא למימר: יליף נתינה נתינה מראשית הגז, מה להלן - דשותפות לא, אף כאן - דשותפות לא, כתב רחמנא (דברים י"ח) מאת זבחי הזבח	[רבא]												◊	קלו.
אלא טעמא דכתב רחמנא מאת זבחי הזבח, הא לאו הכי הוה אמינא: לילף מראשית הגז - אדרבה, נילף מתרומה?													⚡	קלו.
אין ה"נ מאת זבחי הזבח למה לי? לכדרבא													!	קלו.
הדין - עם הטבח.	דאמר רבא:												!	קלו.
בכורים אע"ג דכתיב (דברים כ"ו) ארצך - דידך אין דשותפות לא, כתב רחמנא (במדבר י"ח) בכורי כל אשר בארצך, אלא ארצך למה לי? למעוטי חוצה לארץ	[רבא]												◊	קלו.
ציצית אע"ג דכתב רחמנא (דברים כ"ב) כסותך - דידך אין דשותפות לא, כתב רחמנא (במדבר ט"ו) על כנפי בגדיהם לדורותם, ואלא כסותך למה לי? לכדרב יהודה	[רבא]												◊	קלו.
טלית שאולה פטורה מן הציצית כל שלשים יום.	דאמר רב יהודה:												◊	קלו.
מעקה אע"ג דכתב רחמנא (דברים כ"ב) לגנך - דידך אין דשותפות לא, כתב רחמנא (דברים כ"ב) כי יפול הגופל ממנו, אלא גנך למאי אתא? למעוטי בתי כנסיות ובתי מדרשות.	[רבא]												◊	קלו.
ליתנהו להני כללי	רב ביבי בר אבוי:												◊	קלו.
בהמת השותפין חייבת בכורה	דנתיא: [רבנן]												◊	קלו.
פוטרה	רבי אלעאי:												◊	קלו.
מאי טעמא דר' אלעאי?													^	קלו.
דכתיב (דברים ט"ו) בקרך וצאנך	[רבי אלעאי]												!	קלו.
והא כתיב (דברים י"ב) בקרכם וצאנכם													⚡	קלו.
דכולהו ישראל													!	קלו.
ליתנהו להני כללי	רב חנינא מטורא:												◊	קלו.
בהמת השותפין חייבת במתנות	דנתיא: [רבנן]												◊	קלו.
פוטרה	רבי אלעאי:												◊	קלו.
מאי טעמא													^	קלו.
יליף נתינה נתינה מראשית הגז, מה להלן - דשותפות לא, אף כאן - דשותפות לא	[רבי אלעאי]												!	קלו.
ואי ס"ד בתרומה מיחייב, נילף נתינה נתינה מתרומה													⚡	קלו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא ש"מ: בתרומה נמי פוטר.		!											קלו.
אי מה תרומה - בארץ אין בחוצה לארץ לא.	אף מתנות - בארץ אין בחוצה לארץ לא	?											קלו.
אין	רבי יוסי מנהרביל:	!											קלו.
מתנות אין נוהגין אלא בארץ	והתניא, רבי אלעאי:	!	■										קלו.
ראשית הגז אין נוהג אלא בארץ	וכן היה רבי אלעאי אומר:	!	■										קלו.
מאי טעמא דר' אלעאי?		^											קלו.
יליף נתינה נתינה מתרומה, מה תרומה - בארץ אין בחוצה לארץ לא, אף ראשית הגז - בארץ אין בחוצה לארץ לא	רבא:	!											קלו.
אי מה תרומה טובלת אף ראשית הגז טובלת	אמר ליה אבוי:	?											קלו.
אמר קרא (דברים י"ח) וראשית גז צאנך תתן לו - אין לך בו אלא מראשיתו ואילך	א"ל: [רבא]	!											קלו.
אי מה תרומה - חייבים עליה מיתה וחומש, אף ראשית הגז חייבים עליו מיתה וחומש		?											קלו.
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) ומתו בו ויסף עליו, עליו - ולא על ראשית הגז, בו - ולא בראשית הגז		!											קלו.
אי מה תרומה - ראשון ושני אחריה, אף ראשית הגז - ראשון ושני אחריה		?											קלו.
אמר קרא: ראשית - אין לך בו אלא ראשית בלבד		!											קלו.
אי מה תרומה - מחדש על הישן לא, אף ראשית הגז - מחדש על הישן לא		?											קלו.
אין		!											קלו.
היו לו שתי רחלות, גזו והניח, גזו והניח, שנים ושלושה שנים - אין מצטרפות	והתניא:	!	■										קלו.
הא חמש - מצטרפות		!											קלו.
אין מצטרפות	והתניא:	!	■										קלו.
אלא ש"מ: הא - דר' אלעאי, והא - דרבנן		!											קלו.
אי מה תרומה, גדל בחיוב - חייב, גדל בפטור - פטור, אף ראשית הגז נמי, גדל בחיוב - חייב, בפטור - פטור		?											קלו.
וגבי תרומה מנלן?		^											קלו.
ישראל שלקה שדה בסוריא מעובד כוכבים, עד שלא הביאה שליש - חייב, משהביאה שליש, ר"ע מחייב בתוספת	דנאי: [רבי עקיבא]	!	◆										קלו.
פוטרין	חכמים:	!	◆										קלו.
וכי תימא הכי נמי		!											קלו.
הלוקח גז צאן עובד כוכבים - פטור מראשית הגז	והתנן:	?	■										קלו.
הא צאנו לגזוז - חייב		?											קלו.
מתנאי דלא כר' אלעאי		!											קלו.
אי מה תרומה - ממין על שאינו מינו לא, אף ראשית הגז - ממין על שאינו מינו לא		?											קלו:
וגבי תרומה מנלן?		^											קלו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קלו:
היו לו שני מיני תאנים שחורות ולבנות, וכן שני מיני חטין - אין תורמים ומעשרים מזה על זה	דתניא:	!											קלו:
ב"ש אומרים אין תורמין	ר' יצחק אומר משום ר' אלעאי: [בית שמאי]	!	◆										קלו:
ב"ה אומרים תורמין	בית הלל:	!	◆										קלו:
אף ראשית הגז - ממין על שאינו מינו לא		ז											קלו:
אין		!											קלו:
היו לו ב' מינים שחופות ולבנות, מכר לו שחופות אבל לא לבנות - זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו	והתנן:	!											קלו:
זכרים אבל לא נקבות - זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו	אלא מעתה סיפא דקתני:	ז											קלו:
הכי נמי משום דתרי מיני נינהו? אלא - עצה טובה קמ"ל, דליתבי ליה מהאי דרכיך ומהאי דאשון, הכא נמי: עצה טובה קמ"ל, דליתבי להו מתרוייהו		ז											קלו:
הא אוקימנא למתניתין דלא כר' אלעאי		!											קלו:
אי מה תרומה - בעינן ראשית ששיריה ניכרין, אף ראשית הגז - ששיריה ניכרין		ז											קלו:
אין		!											קלו:
האומר כל גרני תרומה וכל עיסתי חלה - לא אמר כלום, הא כל גזי ראשית - דבריו קיימין	והתנן:	!											קלו:
לא אמר כלום	ותניא אידך:	!											קלו:
אלא לאו שמע מינה: הא - רבי אלעאי, והא - רבנן, שמע מינה.		!											קלו:
האידינא נהוג עלמא כהני תלת סבי:	רב נחמן בר יצחק:											■	קלו:
כר' אלעאי בראשית הגז												■	קלו:
ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ	דתניא, רבי אלעאי:											■	קלו:
וכר' יהודה בן בתירה בדברי תורה												■	קלו:
אין דברי תורה מקבלין טומאה	דתניא, רבי יהודה בן בתירה:											■	קלו:
וכרבי יאשיה בכלאים												■	קלו:
לעולם אין חייב עד שירע חטה ושעורה והרצן במפולת יד.	דתניא, רבי יאשיה:											■	קלו:
חומר ברורע וכו'.												■	קלו:
וליתינן חומר בראשית הגז שנוהג בטרפות - מה שאין כן במתנות												ז	קלו:
הא מני - ר' שמעון היא	רבינא:											!	קלו:
פוטר את הטרפות מראשית הגז	דתניא: רבי שמעון:											■	קלו:
מאי טעמא דר' שמעון?												^	קלו:
יליף נתינה נתינה ממתנות, מה מתנות - טרפה לא, אף ראשית הגז נמי - טרפה לא	[רבי שמעון]											!	קלו:
ואי יליף נתינה נתינה ממתנות, ליליף נתינה נתינה מתרומה, מה תרומה - בארץ אין בחו"ל לא, אף ראשית הגז - נמי בארץ אין בחו"ל לא												ז	קלו:
ראשית הגז נוהג בארץ ובחוצה לארץ?	אלמה תנן:											ז	קלו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלא, היינו טעמא דר"ש: דיליף צאן צאן ממעשר, מה מעשר - טרפה לא, אף ראשית הגז - טרפה לא	[רבי שמעון]											!	◇	קלו:		
והתם מנלן?												^		קלו:		
דכתיב (ויקרא כ"ו) כל אשר יעבור תחת השבט - פרט לטרפה שאינה עוברת												!	◇	קלו:		
ולילף צאן צאן מבכור, מה בכור - אפי' טרפה, אף ראשית הגז - אפי' טרפה												ז	◇	קלו:		
מסתברא, ממעשר הוה ליה למילף, שכן זכרים, טמאין, במרובין, מרחם, אדם, פשוט, לפני הדבור												!	◇	קלו:		
אדרבה, מבכור הוה ליה למילף, שכן: יתום, שלקחו, בשותפות, נתנו, בפני, כהן, בקדושה, ומכירה, והנך נפישין												ז	◇	קלו:		
פשוט מפשוט עדיף ליה.												!	◇	קלו:		
ראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלים.													■	קלו:		
מנא הני מילי?													^	קלו:		
אתיא גיזה גיזה, כתיב הכא (דברים י"ח) ראשית גז צאנך תחן לו וכתיב התם (איוב ל"א) ומגז כבשי יתחמם, מה להלן כבשים, אף כאן כבשים	רב חסדא:												!	◇	קלו:	
ונילף גיזה גיזה מבכור													ז	קלו:		
(דברים ט"ו) לא תעבוד בבכור שורך ולא תגזו בכור צאנך, אין לי אלא שור בעבודה וצאן בגיזה, מנין ליתן האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה? ת"ל: לא תעבוד ולא תגזו	דתניא:												■	◇	קלו:	
אמר קרא: (דברים י"ח) תחן לו - ולא לשקו													!	◇	קלו:	
אלא מעתה נוצה של עזים ליחייב													ז	◇	קלו:	
בעינן גיזה וליכא													!	◇	קלו:	
מאן שמעת ליה האי סברא - ר' יוסי, הא מודי ר' יוסי במידי דאורחיה													ז	◇	קלו:	
(דברים י"ח) לעמוד לשרת - דבר הראוי לשירות	אלא כדאמר ר' יהושע בן לוי:												■	!	◇	קלו:
הכא נמי: דבר הראוי לשירות													!	◇	קלו:	
אלא גיזה גיזה למאי אתא?													ז	◇	קלו:	
לכדתנא דבי ר' ישמעאל													!	◇	קלו:	
כבשים שצמרן קשה פטורים מראשית הגז, שנאמר ומגז כבשי יתחמם	דתנא דבי ר' ישמעאל:												■	!	◇	קלו:
גוזז את העזים ושוטף את הרחלים - פטור	תני חדא:												■	ז	◇	קלו:
הגוזז את העזים - פטור, ושוטף את הרחלים - חייב	ותניא אידך:												■	ז	◇	קלו:
לא קשיא, הא רבנן והא ר' יוסי													!	◇	קלו:	
(ויקרא י"ט) לקט קצירך - ולא לקט קיטוף	דתניא: [ת"ק]												■	!	◇	קלו:
אין לקט אלא הבא מחמת קציר	רבי יוסי:												■	!	◇	קלו:
ר' יוסי היינו ת"ק													ז	◇	קלו:	
כולה ר' יוסי היא													!	◇	קלו:	
שר' יוסי אומר אין לקט אלא הבא מחמת קציר	והכי קתני:												■	!	◇	קלו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מודה ר' יוסי במידי דאורחיה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◊	קלו:	
קציר - אין לי אלא קציר, עוקר מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) לקצור, תולש מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) בקוצרך	דתניא, רבי יוסי:												◊	קלו:
מלבנות בצלים שבין הירק, ר' יוסי אומר פאה מכל אחד ואחד	רבינא לרב אשי, אף אנן נמי תנינא: [רבי יוסי]											◆	קלו:	
אומרים מאחת על הכל.	חכמים:											◆	קלו:	
וכמה הוא מרובה.													◊	קלו:
בשלמא לב"ש - תרתי נמי איקרו צאן, אלא לב"ה מ"ט?													◊	קלו:
אמר קרא (שמואל א' כ"ה) עשויות - שעושות ב מצות, ראשית הגז ומתנות	רב כהנא:												!	קלו:
אימא: בכורה ומתנות													◊	קלו:
בכורה חדא מי לא מיחייבא?													!	קלו:
ולטעמיך, מתנות - חדא מי לא מיחייבא?													◊	קלו:
עשויות - שמעושות את בעליהן ואומרות לו קום עשה מצוה.	אלא אמר רב אשי:												!	קלו:
ארבע, שנאמר (שמות כ"א) וארבע צאן תחת השה	תניא רבי יוסי אומר משום רבי יוחנן:												◊	קלו:
אלמלא דבריהן דברי תורה דברי ריבי קבלה - אנן דברי ריבי שומעין, וכל שכן שדבריהם דברי קבלה, ודברי ריבי דברי תורה	תניא, אמר רבי:												◊	קלו:
אין הכרעה שלישית מרעת	והאמר מר:												◊	קלו:
מפי שמועה אמרה, מפי חגי זכריה ומלאכי.	רבי יוחנן:												!	קלו:
ר' דוסא בן הרכינס אומר וכו'.													◊	קלו:
וכמה כל שהן?													◊	קלו:
מנה ופרס ובלבד שיהו מחומשות	רב:												!	קלו:
ששים, ונותן סלע אחת לכהן	שמואל:												!	קלו:
רבה בר חנה אמר רבי יוחנן: שש, לכהן - חמשה, ואחד - לו	רבה בר חנה אמר רבי יוחנן:												!	קלו:
כל שהן שנינו.	עולא אמר ר' אליעזר:												!	קלו:
וכמה נותן לו - משקל חמש סלעים ביהודה, שהן עשר סלעים בגליל	תנן:												◊	קלו:
בשלמא לרב רבי יוחנן - ניחא, אלא לשמואל ור' אלעזר קשיא													◊	קלו:
ולטעמיך, ולרב מי ניחא?													◊	קלו:
ראשית הגז בששים	והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												◊	קלו:
בישראל שיש לו גזיון הרבה עסקינן, ומבקש ליתן לכהן, ואמר' ליה, כל חד וחד לא תבצר ליה מחמשת סלעים.	הא איתמר עלה דההיא, רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												!	קלו:
ראשית הגז - בששים, תרומה - בששים, פאה - בששים	גופא, רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												◊	קלו:
תרומה - בששים													◊	קלו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תרומה, עין יפה - אחד מארבעים	והא אנו תנן:									⚡	◇	קלו:	
דאורייתא - בששים, דרבנן - בארבעים										!	◇	קלו:	
דאורייתא בששים?										⚡		קלו:	
חטה אחת פוטרת את הכרז:	והאמר שמואל:									⚡		קלו:	
דאורייתא - כדשמואל, דרבנן, בדאורייתא - אחת מארבעים, דרבנן בדרבנן - בששים.										!	◇	קלו:	
פאה בששים											■	קלו:	
אלו דברים שאין להן שיעור: הפאה, והבכורים, והראיון	והתנן:									⚡	◇	קלו:	
דאורייתא - אין לה שיעור, דרבנן - בששים										!	◇	קלו:	
מאי קמ"ל?										⚡		קלו:	
אין פוחתין לפאה מששים, אע"פ שאמרו הפאה אין לה שיעור	תנינא:									⚡	◇	קלו:	
התם - בארז, הכא - בחול.										!	◇	קלו:	
כי סליק איסי בר היני אשכחיה לר' יוחנן דקא מתני ליה לבריה רחלים	[רבי יוחנן]										○	◇	קלו:
אמר ליה: אתנייה רחלות	[איסי בר היני]										○		קלו:
א"ל: כדכתיב (בראשית ל"ב) רחלים מאתים	[רבי יוחנן]										○	◇	קלו:
אמר ליה: לשון תורה לעצמה לשון חכמים לעצמן	[איסי בר היני]										○	◇	קלו:
אמר ליה: מאן ריש סדרא בבבל?	[רבי יוחנן]										○		קלו:
אמר ליה: אבא אריכא	[איסי בר היני]										○		קלו:
אמר ליה: אבא אריכא אחר י"ז שורן אחוריה דרב קמיה דרבי, ונפקי זיקוקין דנור מפומיה דרב לפומיה דרבי, ומפומיה דרבי לפומיה דרב, ולית אנא ידע מה הן אמרין, ואת אבא אריכא קרית ליה	[רבי יוחנן]										○	◇	קלו:
ראשית הגז בכמה?	אמר ליה איהו: [איסי בר היני]									^	◇	קלו:	
בששים	אמר ליה: [רבי יוחנן]									!	◇	קלו:	
והאנו בכל שהן תנן?	[איסי בר היני]									⚡	◇	קלו:	
אמר ליה: אם כן, מה בין לי ולך?	[רבי יוחנן]									○		קלו:	
ראשית הגז, רב אמר: בששים	כי אתא רב דימי: [רב]										■	◇	קלו:
בשש	רבי יוחנן משום ר' ינאי:										■	◇	קלו:
אנחת לן חדא ואקשת לן חדא, בשלמא דר' יוחנן אדר' יוחנן לא קשיא, הא דידיה הא דרביה, אלא דרב אדרב קשיא	אביי לרב דימי:										⚡	◇	קלו:
מנה ופרס	דהא אמר רב:										⚡	◇	קלו:
דרב אדרב גמי לא קשיא, מאי מנה דקאמר - בן ארבעים סלעים, דהוה ליה בששים											!	◇	קלו:
ותני תנא מנה בן ארבעים סלעים?											⚡	קלו:	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
איך													קלה.
חמת חדשה, אע"פ שמקבלת רמונים - טהורה, תפירה ונקרעה - שיעורה כמוציא רמונים	והתנן: [ת"ק]											◇	קלה.
כפקעות של שתי, אחת מארבע במנה בן ארבעים סלעים.	רבי אליעזר בן יעקב:											◇	קלה.